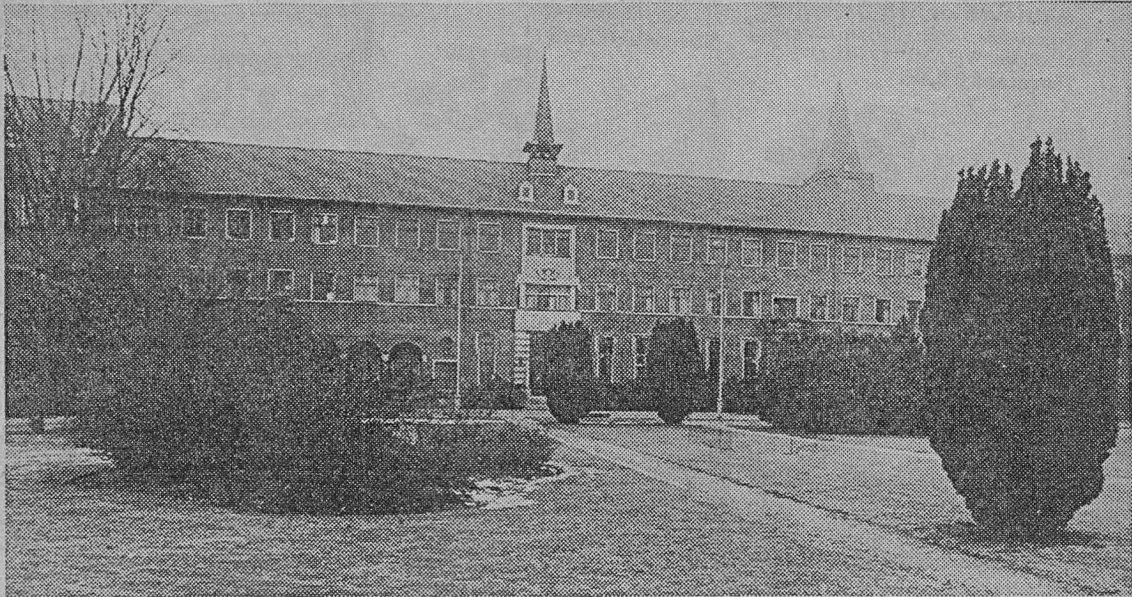

RAAD JE STRAATJE

A- Een belangrijke dag voor de bewoners van het klein seminarie aan de Arnhemseweg was 16 oktober 1935. Op die dag wijdde dr. Johannes de Jong, coadjutor van de aartsbisschop en president van het groot seminarie Rijsenburg de seminariekapel in. (Dr. de Jong was de latere aartsbisschop van Utrecht). De kapel staat onder bescherming van de H. Maria Onbevleete Ontvangenis. Voor het hoofdaltaar zijn de relikwieën van de H. H. Florus en Gregorius gebruikt. Het seminarie was daardoor geheel klaar, een enorm gebouw. Een bezichtiging ervan vraagt minstens enkele uren.

In 1943, tijdens de Duitse bezetting, moesten president, leraren en studenten het seminarie verlaten. Ze vonden voor het eerste en tweede leerjaar onderdak te Ootmarsum en voor het derde tot en met het zesde in Gorssel. Na de bevrijding kwamen ze zo spoedig mogelijk terug. Beschadigingen werden hersteld. Helaas waren zeldzame boeken van de bibliotheek, opgeslagen in de kapel, door het hemelwa-

ter vernietigd. Een grote schade-post. In een studiezaal was met grote Duitse letters het navolgende opschrift op een wand aangebracht; „Ich traume nicht von Alter, Zeit und Glück. Ich breche durch und schau nicht zurück". Een gunstige uitleg zou zelfs voor seminaristen deze woorden van Christus kunnen weergeven: „Niemand die zijn hand aan de ploeg slaat en achterwaarts ziet, is geschikt voor het Rijk van God" (Lc. 9, 62).

Seminariepresident mgr. H. J. Koopmans kreeg in 1945 eervol ontslag. Hij werd opgevolgd door dr. A. C. Ramselaar. Als gewezen hoofdalmoezenier van de verken-ners heeft dr. Ramselaar deze vorm van jeugdbeweging onder de studenten ingevoerd. In september 1951 bedroeg het aantal studenten ongeveer 400. De beschikbare ruimte is vol. Een bescheiden uitbreiding binnen de bestaande gebouwen is nog mogelijk. „Een pak-kende propagandaplaat in de katholieke kerken nodigt flinke jongens uit tot dit verheven ambt, waaraan veel werk verbonden is en dat met gehele verloochening van

zichzelf gepaard gaat". De tekst van deze plaat eindigt met de zin: „In dit Bisdom is in Apeldoorn een Seminarie waar je kunt leren wat je moet weten en ontdekken hoe je moet zijn".

In de latere jaren nam het aantal priesterstudenten af. Het seminarie moest worden gesloten. Een gebouwencomplex met een inhoud van 100.000 kubieke meter met een daarbij behorend prachtig parkengebied van 16 hectare. Een gebouw dat vooral door de aula in Apeldoorn erg bekend was. Die aula was jarenlang, tot de bouw van de schouwburgh, de enige gelegenheid in Apeldoorn om met veel mensen bij elkaar te komen. Tot de instellingen die bij de verkoop nauw betrokken waren behoorde onder meer de Rijksgebouwendienst. Het bedrag dat met de verkoop van het seminarie is gemoeid lag vermoedelijk tussen de tien en vijftien miljoen gulden. De gemeente Apeldoorn had geen belangstelling voor het object. Het voormalige gebouwencomplex is nu in gebruik als politieopleidingsinstituut.